

956/499 נגד חברת פרישמן ושות' בע"מ. מונה אפטרופוס ומפקח-חברות רשמי, המנסה עד היום לצאת ארץ שהוא מן הסבך הנורא של ההתחייבויות הבלתי-משולמות שהשאיר אחריו פרישמן, בארץ האפשרויות הבלתי-מוגבלות.

★ ★ ★

העתונאים התחייבו לשותק

בינתיים נוכחו צירי הפרלמנט התורכי כי דירותיהם, שהיו צריכות להיות מוכנות מזמן, עדיין אינן קרובות להשלמתן. יושב-ראש הפרלמנט התורכי פנה לצירות הישראלית בתלונה חריפה, שהתפרשה כמחאה רשמית.

הצירות נזקקה לספק בעניין, הודיעה על כך למחלקה הכלכלית של משרד-החוץ בירושלים. מנהלת המחלקה הכלכלית, הגברת אסתר אליאסברג, פנתה מצידה ליועץ המשפטי של משרד-החוץ. בהתייעצות עם היועצים המשפטיים של משרד האוצר ומשרד המסחר והתעשייה, התברר כי לממשלה אין אמצעים משפטיים להכריח את פרישמן לכבד את התחייבויותיו.

כל מה שאפשר היה לעשות היה להטיל על משלם-המסים הישראלי לתקן את אשר קילקל הקבלן. משרד-החוץ פנה אפוא לקבלן הישראלי ישראל כרמי, וביקשו לקחת על עצמו את השלמת השיכון, למטרה זו, העניקה הצירות הישראלית בתורכיה לקבלן כרמי סכום של 200 אלף ל"ת, בציק שנחתם על-ידי הצייר הישראלי בתורכיה מוריס פישר והנספח המסחרי והמוכיר הראשון משה אלון.

כרמי השלים את שיכון צירי הפרלמנט וזכה למכתב-תודה ממשרד-החוץ התורכי. בצורה דומה אורגנה גם השלמתו של שיכון העיתונאים באיסטנבול. אחת הנקודות שהוסכם עליהן בעל-פה: עיתונאי-תורכיה התחייבו שלא לפנה את הפרשה בעתונות.

★ ★ ★

הכריחה האחרונה

בתורכיה החלו העניינים להסתדר. לא כן ארע בישראל. כי בינתיים חזרו לארץ בעלי המכונות, ללא מכונותיהם ולא מקור פרנסתם ופרנסת משפחתם. אנשים אלה פנו בבקשת עזרה לעורכי-דין, והללו פנו למשרד-האוצר כדי לברר מה אפשר לעשות למען החזרת המכונות לבעליהן. משרד-האוצר לא גילה כל עניין בפרשה. הוא מסר כי אין לו כל תלונות נגד פרישמן, וכי לפי שעה לא פתח בכל חקירה נגדו.

חוסר-פעילות מדהים לא פחות גילתה גם המשטרה הכלכלית. לעובדה זו לא היה, כמובן, כל קשר עם כך שמנהל עסקיו של פרישמן, צבי זוהר, המכונה בחוגי המשטרה בשם "זוהר הקטן" ושהיה שנים קצין-משטרה חיפאי, הוא אחיו של ראש המחלקה הכלכלית באגף החקירות של משטרת ישראל, רמ"ח שמאי זוהר.

הפנייה לבית-המשפט לא נראתה כאמצעי יעיל בעיני בעלי-המכונות המרומים. הם ידעו כי הוגם של פרישמן ושל בביוף הוברח כולו לחוץ-לארץ, וכי במקרה שיוכרו כפושטני-גל

מכס חתימת ההסכם בין נציגי חברת דיקמן יאפי קואפרטיבי, נאמני שיכון צירי הפרלמנט, לבין מנהלי חברת יצחק פרישמן ושות' בע"מ. תחת תמונתו של אתא-תורק, עומדים (מימין לשמאל): אבא-חי בביוף; ריאת טונזאר; אקרן קרף; אהסן שרף; ציר הפרלמנט; מוחמד אל-דמיר, לשעבר יו"ר הפרלמנט התורכי; יצחק פרישמן; נציגי חברת דיקמן; אלפרד גולדברג, וסידאת ג'ינג'ר קרן.

יקבלו פרוטית תמורת רכושם. הם העדיפו לבקר אצל פרישמן עצמו ולבקש ממנו רחמים. פרישמן לא התאכזר לשותפיו-לשעבר: הוא היה מוכן בהחלט לקיים בוררות עם כל אחד מהם, ולמלא את פסק-דין הבוררות לכשיושג. אולם כשהוסכם על כל סידורי הבוררות ולעשרותיהם והחלו הישיבות, החל פרישמן בהתחמקויות על-ידי שימוש בתכסיס חביב עליו: העמדת-פנים של התקפות-ילב ומחלות ממחלות שונות.

אך הרצועה החלה להתהדק בכל זאת. כתוצאה מלחצם של המרומים, ובהיפתח חקירתו של העולם הזה, הודיע גם משרד-האוצר כי יפתח תיק כלכלי נגד פרישמן. תגובתו של פרישמן היתה גם היא כרגיל: לאחר יומיים, בעצם היום בו קבע ישיבת בוררות עם חלק מנושיו ושיחה עם חוקר העונש הזה על עיסקותיו, עלה למטוס, יחד עם שותפו אבא חי בביוף, ויצא בדרכו לאירופה.

למחרת, פירסם ג'ורטלם פוסט בשמחה את דבריו של כתבו בלוד, שראיין את פרישמן ערב צאתו, ומסר כי "מר יצחק פרישמן, קבלן הבניינים, יצא בדרכו לחוף הנהב ולארצות אחרות באפריקה, על מנת לבצע שם עבודות בניין".

לא יכול היה להיות משהו רחוק יותר מהמציאות. כי המטוס שהמריא מלוד לא הביא את שני המוסקרים לאפריקה השחורה, כי אם לגינבה המבוקה בלובן השלגים. שם, בבית-מלון מפואר, מצא פרישמן מקלט נוח עד עבור הסערה. מדי יום, הוא מנהל שיחה טלפונית ארוכה עם פרקליטיו בתל-אביב ובהיפה, שומע מפייהם על מאמציהם למיט את נושיו הרבים. הוא אינו דחוק בזמן; בבאנק סמוך, נסתרים מעין הרע ומעיני האוצר הישראלי, טמונים רכבות הדולארים שהוברחו במשך השנים מתורכיה.

השבוע חל שוב שינוי במצבו הגיאוגרפי של הקבלן החיפאי. פרישמן הודיע לאשתו על כתובתו החדשה: ג'ור-ירוק.

אמנם, היו בתולדות העיסקות המפוקפקות בישראל דגים שמנים יותר מיצחק פרישמן ועוזריו. אולם איש לא גרם נזק כזה לשמה של המדינה מחוץ לגבולותיה. והם בחזרו דחקא בורה פוליטית שהיא חשובה ביותר לעתידה של ישראל. כי קרבנותיו של פרישמן לא היו משכתיים ישראלים אילמים. הוא ניסה להתחכם עם חברי הפרלמנט של תורכיה ועורכי עתוניה ותוך כדי כך הצליח להבאיש את שם ישראל כשברוך לרמאות.

כאשר החליטו התורכים, בימים הגורליים של מיבצע סיני, להחזיר את שגרירם מישראל, לא הורם אף קול אחד מבין הנבחרים העתונאים המרומים, נגד צעד זה. לגבי זידם, טוב שינותק כל קשר עם הארץ ששלחה להם את הקבלן יצחק פרישמן.

תחרות נעלי

סלוא

לבנות שבע עשרה

אם יש לך אותה הוגשה אביבית של בת שבע עשרה ואם יום הולדתך חל בינואר, פברואר או מרס ואת רגילה לבחור בנעלים זודישות, יפות ונאות, קני את נעליך אך ורק בחנויות **סלוא** חכי בהנחה של

25%

פרטים מלאים על תזרות בחי-רת "נערת 17 לאביב 1957" תקבלי בחנויות **סלוא** תל-אביב, רחוב אלנבי 44 ירושלים, רחוב יפו, בנין סנסור.

נעלים לצעירות בלבן

פן לי לירה!
אין לי לירה!

הרי הוצאתי את שתי הלירות האחרונות שלי כדי לקנות את הספר

"שלשה בסירה אחת"

בעריכת: י. האזרחי וי. שמעוני

ציורים: יוסי שטרן

מכירה ראשית: א. ערמוני (ת.א. אלנבי 113, טלפון 66749, ת.ד. 14015) וכן בכל ב"מ ספרים

